

Jan Machnik, Anna Dzieduszycka-Machnikowa

Iwanowice, pow. Miechów

Informator Archeologiczny : badania 8, 30-31

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GRODEK, pow. Hrubieszów
Stanowisko 1c

Zakład Historii Starożytnej i Archeologii Uniwersytetu im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie,
Konservator Zabytków Archeologicznych w Lublinie

Badania prowadzili: mgr Leszek Gajewski i doc. dr Jan Gurba. Finansował WKZ w Lublinie. Stanowisko neolityczne.

Badaniami objęto obszar położony na północny zachód od terenu wykopalisk 1952, 1954-1957. Chodziło głównie o wyjaśnienie stanu zachowania warstwy kulturowej na stoku wzniesienia, po zniszczeniach dokonanych tu w 1972-1973.

W górnej silnie zniwelowanej części warstwy kulturowej znaleziono pewną ilość skorup potłuczonych naczyń z rodzaju wyrobów garncarskich tzw. południowo-wschodniej grupy kultury pucharów lejkowatych, skupiska potłuczonej polewy, oraz nieliczne przedmioty z krzemienia. Z dolną częścią tej warstwy łączyły się trzy dość głębokie jamy /pomieszczenia typu magazynowego/. Do najważniejszych zabytków wydobytych z jam należą: szydło z kolorowego metalu /miedź lub brąz/ z zachowanym uchwytem z kości ptaka, fragmenty tygielków do topienia metali kolorowych /miedzi lub brązu/, ciężarki tkackie i /lub/ grzędzidła do sieci rybackich, oraz różne drobne wyroby z krzemienia "szarego biało nakrapianego" i "czarnego" /wołyńskiego/.

IWANOWICE, pow. Miechów

Zakład Archeologii Małopolski
Instytutu Historii Kultury Materialnej PAN w Krakowie

Badania prowadził doc. dr Jan Machnik, mgr Anna Dzieduszycka-Machnikowa i zespół. Finansował IHKM PAN. Siódmy sezon badań. Osada i cmentarzysko kultury mierzanowickiej.

1.

Koncentrując się na "Babiej Górze" II badania miały ograniczony zasięg. Odślonięto jedynie 4,25 ara powierzchni w trzech wykopach. Chodziło o rozpoznanie północnego skraju osady, przebiegu rowu obronnego na jego odcinku południowym oraz uchwycenie południowej granicy cmentarzyska. I tak, stwierdzono, że ilość obiektów osadowych /jam/ zmniejsza się wyraźnie

w części północnej stanowiska - najbardziej więc była preferowana kulminacja i południowo-wschodnia lekko opadająca ku rzece partia wzgórza. Rów obronny w swej części południowej zmienia gwałtownie kierunek z północno-zachodni-południowo-wschodni na południowo-północny odgradzając i tu cmentarzysko od osady. Na dnie rowu zaobserwowano jeszcze wyraźniej niż w latach poprzednich ślady poziomo leżących żerdzi /może ostrewek/ ułożonych w trzech równoległych rzędach. Tworzyły one zapewne, łącznie z pionowo wbitymi kolkami, rodzaj zasieku utrudniającego pokonanie suchego, pozbawionego wody /rów biegnie po stuku/ rowu. Rów przecinał starsze jamy neolityczne /kultury lendzielskiej lub wstęgowej rytej/, a w jego wypełnisko wkopana była jama kultury łużyckiej.

Jednym z wykopów uchwycono prawdopodobnie południową granicę cmentarzyska /nie odkryto już tam grobów/. W ten sposób ujawniony został cały zasięg tej nekropoli, przez co możliwym będzie przybliżenie ilości znajdujących się na nim pochówków /nie niżej niż 200/.

II.

Dalsze poszukiwania sondażowe w okolicy wczesnobrązowej osady i cmentarzyska doprowadziły do odkrycia na cyplowatym wzniesieniu zwanym "Kopalnia", na przeciwległej /w stosunku do "Babiej Góry"/ stronie rzeki Dłubni, jam osadowych oraz szkieletowych grobów kultury łużyckiej prawdopodobnie z okresu epoki brązu. Zmarli ułożeni byli w pozycji wyprostowanej na osi północ-południe /głową na południe/. W całości odsłonięto jedynie 2 szkielety /3 dalsze znajdują się w szkarpie/, z których jeden wyposażony był tylko w czerpak, przy drugim zaś znaleziono zausznicę z brązowego drutu. Odkrycie tych obiektów potwierdza dawniejsze spostrzeżenia o wyjątkowo intensywnym zasiedleniu tzw. Kotlinki Iwanowickiej nie tylko w neolicie i w początkach epoki brązu ale także w okresie kultury łużyckiej.

Badania będą kontynuowane.

JAZOW, pow. Lubsko

patrz
okres wpływów rzymskich

JERZMANOWICE, pow. Olsztyn
Stanowisko Dąbrówka I

Zakład Epoki Kamienia Instytutu
Historii Kultury Materialnej PAN
w Warszawie

Badania prowadził mgr Jacek Lech oraz mgr Andrzej Leliądowicz i mgr Zdzisław Skrok. Finansował IHKM PAN. Pierwszy sezon badań. Neolityczna kopalnia krzemienia /kultura lendzielska/.

Stanowisko położone jest w początkowej części skłonu wysoczyzny ograniczającej od południowego zachodu środkowy odcinek Doliny Sąspowskiej.